

Доста робство и тиранство,
Всички на оржие !

Който носи мъжко сърдце
И българско име,
Да припаше тънка сабя
Знаме да развие !

Че само нашъ милъ народъ
Въ робство окайва свой животъ
Ахъ ! любезно отечество,
За теб' ще се бия.

Драго ми е на полето
Съ турчинъ да се бия ;
Съ левъ Български въ дѣсна ржка
Славно да го гоня ! —

За моето отечество
И прадѣдно наслѣдство
Не щж сръбро, нито злато,
Ни на свѣта богатство.

Таламбазн като биятъ,
Сърдцето ми играе,
За Българската свобода,
Кръвта ми ври не трае.

Всичко вече прѣзирамъ,
Въ бойно поле отивамъ ;
Четире вѣка и половина
Откакъ въ робство въздишамъ,

Прѣдъ толове и прѣдъ пушки
Не се боя тичамъ ;
На чада, братя и сестри
Свободата искамъ. —